

התובעים:

1. נוייה קלדרון ת.ז. מס' 329484786
ע"י אפוטרופסיה הטבעיים איציק ומיטל קלדרון
2. איציק קלדרון ת.ז. 25612300
3. מיטל קלדרון ת.ז. 032914772
מרח' הרי ירושלים 41, לפיד
ע"י ב"כ עוה"ד אריאל פרייברג ואח'
מרחוב אבא הלל 7, רמת גן
טל: 03-7412358 פקס: 077-3180983
דוא"ל: frei.arirl@gmail.com

- נ ג ד -

הנתבעות:

1. מיטל קלדרון ת.ז. 032914772
2. הפניקס חברה לביטוח בע"מ ח.פ. 520023185
מדרך השלום 53
גבעתיים
טל': 03-7332202 פקס: 03-7337872
ע"י ב"כ עוה"ד זהבה פלושניק (מ.ר. 11894)
מרחוב אבן גבירול 68
תל-אביב 64952
טל': 03-6968434 פקס: 03-6918545
כתובת דו"אל: ysecretary@walla.co.il

מועד חתימת המסמך - 18.12.24.

מועד הגשה - 18.12.24.

תחשיב נזק

הנתבעת מתכבדת להגיש תחשיב נזק מטעמה כלהלן:
הערת מבוא - אין בהגשת התחשיב כדי לפגוע במי מטענו הנתבעת.

תובעת 1 – נוייה קלדרון

נתונים

תאונה מיום: 13.4.21.
התובעת ילידת: 18.4.2006.
בעת התאונה: 15.
כיום בגיל: 18 ושמונה חודשים.

המצב הרפואי בגין התאונה:

1. כב' בית המשפט הורה על מינויים של מומחים כלהלן:

1.1 פר' א. גנאל – מומחה רפואי בתחום האורתופדי:
המומחה קבע לתובעת נכות בשיעור 19%:

10% בגין שבר פריקה במפרק ירך ימין.
10% בגין צלקת.

1.2 דר' גדעון רצוני – מומחה רפואי בתחום הנפשי.
בחוות דעתו קבע המומחה לתובעת נכות בשיעור 15% , מתוכם 10% קשורים לתאונה ו- 5% למצב קודם.

1.3 הנתבעת כופרת בחוות דעת המומחים ומסקנותיהם, ושומרת על זכותה לחקור את המומחים על חוות דעתם.
הנתבע טוענת לתובע עבר רפואי נפשי, וכי עיקר בעיותיה נוגעות לעברה הרפואי וללא קשר עם התאונה.

להלן התייחסות הנתבעת לראשי הנזק הנטענים ע"י התובעת:

הפסדי שכר לעתיד

2. ידועה הלכה זה מכבר כי קביעת שיעור הנכות התפקודית אם קיים, יוצאת מפתחו של בית המשפט, על בסיס הראיות שהוצגו בפני בית המשפט, כאשר באומדן יובאו בחשבון בין היתר מגבלות נוספות מהן סבל התובע בעברו, קיומן של תאונות נוספות, הגריעה מכושר השתכרותו וכלל נתונים נוספים שיש להם השפעה עם כושר השתכרותו של התובע.

2.1 אין ולא הובאה כל תשתית ראייתית כי יכולת תפקודה של התובעת נפגעה ו/או עתידה להיפגע.

2.2 הפסיקה התוותה את הדרך וסיפקה את הכלים כיצד יש לאמוד את גובה הנכות התפקודית של הנפגע, אם בכלל.

בית המשפט הנכבד מופנה בהקשר זה ל ע"א 286/89 מיכאל קז' נ' המאגר הישראלי לביטוח רכב (פרסם בנבו), שם קבע בית המשפט העליון כי בנסיבות בהן נקבעה לבחור בן 25 נכות רפואית בשיעור 19% אך לא נגרמה לו מגבלה תפקודית ולא חלה ירידה בשכרו, יש לקבוע פיצוי גלובלי בשיעור 15,000 ₪ בלבד.

ראה דברי בית המשפט העליון שם כדלקמן :

" השאלה היא האם בפועל מגבילה נכותו של, או עתידה להגביל, את כושר השתכרותו. ואם כן- האם ההגבלה, על פי הראיות או אומדנת בית המשפט, היא בשיעור הדומה לשיעור הנכות.
ברי, שקורותיו של התובע מיום התאונה ועד מועד פסק הדין יש בהם להשליך וללמד בדבר קיומה או אפשרות קיומה של הגבלה זו ... לאור כל האמור לעיל, הגיע בית המשפט למסקנה, שאין בנכותו של המערער פגיעה בפועל בכושר השתכרותו ופגיעה ממשית כזו אינה צפויה. עם זאת, קבע ש "אין לדעת מה הפרעה תיגרם לתובע בעתיד בגין נכות זו אפילו נראה הדבר רחוק בשלב זה של חייו. הדרך הנאותה לפצותו היא בקביעת סכום גלובלי."

לע"א 413/88 זוהיר באדר אחמד נ' שמיר חברה לביטוח בע"מ –דובר בתובע יליד 1954, לו נקבעה נכות בשיעור 10% בכתף.

בית המשפט בדחותו את טענת המערער אודות אי פסיקת פיצוי בגין הפסדי השתכרות בעתיד קבע:

"בנסיבותיו המיוחדות של המקרה, ועל פי ממצאיו של בית המשפט, רשאי היה בית המשפט להגיע למסקנה על פיה לא הוכיח המערער אובדן כושר השתכרות כתוצאה מהתאונה. על פי עובדות המקרה, בית המשפט יכול היה להגיע למסקנה שהסיכון שבגלל התאונה תקטן השתכרותו בעתיד מזו שהיה מגיע אליה ללא התאונה, הינו אפסי, וספקו ולטיבו או היפותטי בלבד, ... ועל כן אין יסוד להתערבותנו."

ת"א (שלום הרצליה) 686/86 אביגדור אדם נ' "צור" פורסם בספרו של מ' צלטנר, " חבות לפיצוי נפגעי תאונות דרכים, כרך ב/ בעמ' 6029 בו נקבעה לנהג אגד נכות בשיעור 10%. נקבע:

" העובדה שאדם צריך לעשות מאמץ יתר בגלל נכות קלה, אינה גורמת לו לאובדן כושר ההשתכרות, אפילו לא חלקי. אינני רואה מקום לקביעה, שאדם מוגבל בעבודתו רק משום שיותר קשה לו לבצע משימה או שפחות נוח לו לעשות אותה מאשר לאחרים".

וכן: ת"א (שלום הרצליה) 686/86 אביגדור אדם נ' "צור" פורסם בספרו של מ' צלטנר, " חבות לפיצוי נפגעי תאונות דרכים, כך ב' בעמ' 6029 בו נקבעה לנהג אגד נכות בשיעור 10%. נקבע:

" העובדה שאדם צריך לעשות מאמץ יתר בגלל נכות קלה, אינה גורמת לו לאובדן כושר ההשתכרות, אפילו לא חלקי. אינני רואה מקום לקביעה, שאדם מוגבל בעבודתו רק משום שיותר קשה לו לבצע משימה או שפחות נוח לו לעשות אותה מאשר לאחרים".

3. למען הזהירות- טענת התובעת לפיצוי על בסיס השכר הממוצע במשק דינה להידחות. השכר הממוצע אינו נוסחת "קסם"!

השכר הממוצע במשק אינו שכר מינימום, וישנם סקטורים רבים ונרחבים שאינם מצליחים להגיע להשתכרות בגובה השכר הממוצע במשק, ובכלל זה אנשים בעלי מקצוע, ובוגרי מוסדות להשכלה גבוהה.

יפים לעניין זה דבריו של ד. קציר, בספרו פיצויים בשל נזק גוף (מהדורה רביעית תשנ"ח), בשולי 90 תחילת עמוד 91-

"...משרבה הסתמכותם של בתי משפט על השכר הממוצע במשק, נמצאו נפגעים שרמת שכרם בטרם הפגיעה, הצביעה על הכנסה הנופלת מרמת השכר הממוצע, והם ביקשו לעשות את השכר הזה בסיס לחישוב הפסד השתכרותם. טענות אלה נדחו, בדרך כלל שכן אין לראות בשכר הממוצע סטנדרט של השתכרות אפשרית, שיילקח בחשבון כדבר שבשיגרה..."

וכן – ע"א 5012/90 טרנטנברג נ' עזאלדין, סביר מג 392 (מוזכר בספרו של קציר באותו מקום, לעיל) –

"נפגע שלא הוכיח כי הוא עשוי להגיע לשכר הממוצע, אינו זכאי לכך שבסיס השכר לחישוב הפסדו יהיה השכר הממוצע דווקא. אין לראות בשכר הממוצע סטנדרט של השתכרות אפשרית שיילקח בחשבון כדבר שבשיגרה..."

3.1 הנתבעת טוענת כי לנוכח עברה הנפשי של התובעת – קשיי למידה, הפרעות קשב וריכוז, הליך גירושין ממושך של החורים, אין ספק כי חשפיעו על מצבה הנפשי של התובעת, וכי התאונה לא הסבה לתובעת נזק פיזי נוסף.

התובעת מתפקדת לאחר התאונה, לומדת נהיגה ולא ברור כלל מדוע נקבעה נכות נפשית צמיתה בגין התאונה.

3.2 לפנים משורת הדין מציעה הנתבעת פיצוי בסך 30,000 ₪ בגין הפסדי שכר לעתיד.

הפסד פנסיה – בהיעדר הפסד שכר לא זכאית התובעת לפיצוי בגין הפסדי פנסיה.

עזרת צד שלישי בעבר

4. הנתבעת דוחה טענות התובעת בתחשיב הנזק מטעמה. התובעת לא המציאה ולו בדל ראיה לכך כי העסיקה עזרה ו/או מהות העזרה ו/או היקפה. עזרת בני המשפחה אף אם ניתנה, אינה חורגת מהנהוג והמקובל בין בני משפחה. ביתר שאת בשים לב לכך כי התובע חזר למלוא עיסוקיו תוך זמן קצר.

ר' לעניין זה: בע.א. 103/82 גדיר נ. מדינת ישראל אשר מאוזכר בספרו של המלומד קציר, פיצויים בשל נזקי גוף מהדורה שלישית הוצאת תמר בע"מ 416:

"אמת נכון הוא, שכאשר בן משפחה נקלע למצוקה יש לצפות מבן זוגו ואולי אף מבני משפחה אחרים לעזור, ולסייע לו ככל יכולתם. כאשר עזרה זו אינה חריגה מבחינת היקפה ומהותה מהעזרה המושטת על ידי בן זוג אחד לרעהו או בין בן משפחה אחד למשנהו במהלך חיי היום יום על תהפוכותיהם יתכן שאז אין לתרגם זאת למונחים כספיים".

כב' בית המשפט מתבקש לדחות טענות התובעת ביחס לעזרת הזולת. לא הובאה כל ראיה לצורך בעזרת הזולת.

עתיד

4.1 הלכה פסוקה היא כי פיצויים בגין עזרה לא יפסקו בכל מקרה של קיום נכות, אלא מקום בו הוכח הצורך של הנפגע הספציפי בראיות ממשיות ורמת וודאות גבוהה.

יפים לענייננו דברי בית המשפט העליון בע"א. 151/84, **חורי נ. בית החולים "המשפחה הקדושה"**, מ"ב (1) 779, באותו ערעור דובר באשה שנחבלה בידה ונקבעה לה נכות בשיעור 20%. בית המשפט העליון קבע:

"אין יסוד להתערבות במסקנות השופט קמא שאין לפסוק למעוררת פיצוי בגין עזרת צד ג'. טענת המערערת שדי בפסיקת 20% נכות כדי לזכות בעזרת צד ג' אינה נכונה. העזרה תלויה ביכולתו התפקודית של הנפגע, והדבר נקבע בכל מקרה לגופו. גם האסמכתאות שהביאה המערערת אינן תומכות בטענת הפסיקה האוטומטית.

ראה עוד לעניין זה: ע"א 492/81 **בן לב בע"מ נ' מגד** לח' (4) עמ' 70.

במקרה זה דובר בנפגעת אשר נקבעה לה נכות אורטופדית בשיעור 30% ונכות פסיכיאטרית בשיעור 15%.

אחת הטענות אשר העלתה שם הייתה כי בית המשפט לא פסק עזרה במשק הבית. בית המשפט העליון אישר אי פסיקת הפיצוי בגין עזרה במשק הבית ולא התערב.

כמו כן מופנה כב' בית המשפט לע"א 849/80 **בוקרה נ' בוקרה ואח'** לו' (3) 747 - במקרה זה נקבעה למערערת נכות פסיכיאטרית ע"י מומחה רפואי מטעם בית המשפט, **בשיעור 40%**.

על אף קביעה זו קבע בית המשפט כי נכותה הפונקציונאלית של המערערת הינה 25%.

ובכל הנוגע לפיצוי בגין עזרה במשק הבית קבע בית המשפט - **"לא מצאתי כל יסוד לטענה כאילו תזדקק המערערת לעזרה בעתיד בקשר לביצוע עבודות הבית והערעור בנקודה זו חייב להידחות".**

ממילא הנכות אשר נקבעה לתובעת אינה עומדת ברף הנדרש לפסיקת פיצוי בגין עזרת צד ג'.

הוצאות רפואיות לרבות הוצאות נסיעה לטיפולים

לא הוצגה ולו בדל ראיה להוכחת קיומן של הוצאות רפואיות בגין התאונה. ממילא ובהתאם לחוק ביטוח בריאות ממלכתי זכאי התובע למלוא הטיפולים הרפואיים, להם נזקק מהמוסד הרפואי באמצעותו הינו מבוטח, ואין ולא ייגרמו לו כל הוצאות בגינן.

כאב וסבל - לפי 27% נכות, בשלב זה, וטרם חקירת המומחים - 54,000 ₪.

ניכויים – יש להורות על ניכוי כל הטבה לה זכאית התובעת, לרבות המוסד לביטוח לאומי ענף נכות כללית.

תובעת 3 – קלדרון מיטל

תאונה מיום 13.4.21
התובעת ילידת: 1.8.1978
בעת האירועים: 42 לערך.
כיום בגיל: 46

מצב רפואי בהתאם לחוות הדעת

1. כב' בית המשפט הורה על מינויו של דר' דר' יריב גולדשטיין, כמומחה רפואי בתחום האורטופדי, ביחס לתובעת קלדרון מיטל.
המומחה קבע לתובעת נכות בשיעור 2.5%, בגין כאבים ממקור צווארי.
- 1.2. הנתבעת טוענת כי הנכות אשר יוחסה לתאונה, בטעות יסודה.
הנתבעת טוענת כי התאונה לא הסבה לתובעת כל נזק שיורי בתחום האורטופדי.

הפסדי שכר לעבר

2. הכלל הראייתי הבסיסי במשפט האזרחי קובע, כי " המוציא מחברו עליו הראיה ".
כחלק מנטל ההוכחה בעוולות נזיקיות, נדרש התובע להוכיח את היקף הנזק שנגרם לו. במקרים בהם ניתן להציג בפני בית המשפט נתונים מדויקים בעניין הנזק נדרש התובע לעשות זאת, שאם לא כן לא ייפסק לו פיצוי כלשהו.
כן נדרש התובע להוכיח התקיימותו של קשר סיבתי, עובדתי ומשפטי, בין ההתרשלות או האירוע התאונתי – במקרה של תביעות על פי חוק הפלג'ד, לבין הנזק (ע"א 9344/08 פלוני נ' סהר חברה לביטוח בע"מ (26.8.12); ע"א 243/83 עיריית ירושלים נ' גורדון (11.2.85)).
על פי רוב, נזק מיוחד, הצופה פני עבר, ניתן להוכחה בצורה מדויקת ומלאה באמצעות ראיות ונתונים (רע"א 3608/17 הנסון (ישראל) בע"מ נ' ספאלדין (10.9.17); ע"א 345/03 רייכרט נ' יורשי המנוח משה שמש ז"ל (7.6.07)). כאשר הנזק המיוחד הנטען, משתרע על פני תקופה זמן ארוכה על התובע להוכיח, כי אף הנזק המיוחד בזמן נובע במישרין מעוולת הנתבע או מן האירוע התאונתי.
- 2.1. טענת התובעת לפיצוי בגין הפסדי שכר משוללת יסוד, ואינה נתמכת בכל ראייה.
הסכום הגלובלי אינו נוסחת קסם, הבאה למלא חלקן של ראיות.

הפסד השתכרות לעתיד

3. התובעת לא הוכיחה כי הנכות המזערית, יש בה כדי להשפיע על תפקודה.
הוכח כי התובעת, עובדת באופן מלא, לא נעדרה ולו יום אחד מעבודתה.
ממילא הנכות אין בה כדי להשפיע על תפקודה, ואף המומחה לא קבע זאת.
- 3.1. הפסיקה התוותה את הדרך וסיפקה את הכלים כיצד יש לאמוד את גובה הנכות התפקודית של הנפגע, אם בכלל.
כב' בית המשפט מופנה לע.א. 586/84 מקלף ואח' נ. זילברברג ואח' פ"ד מ"ג (1) 138, שם בעמ' 156, בתיק זה נקבעה נכותה של התובעת בשיעור 5%.

ביחס לפסיקת פיצוי בגין הפסד השתכרות לעתיד, קבע בית המשפט העליון כי:

"... אך העיקר הוא כי נכות בשיעור 5% מהסוג שנקבע אצלה אין לה כל השפעה או השלכה על תפקודה בעבודה, ואף רופא לא קבע אחרת.

בפריט זה של הפסד שכר בעבר ובעתיד דין הערעור להתקבל ואת החיובים בנדון יש לבטל".

וכן: לע"א 413/88 זוהיר באדר אחמד נ' שמיר חברה לביטוח בע"מ – דובר בתובע יליד 1954, לו נקבעה נכות בשיעור 10% בכתף.
בית המשפט בדחותו את טענת המערער אודות אי פסיקת פיצוי בגין הפסדי השתכרות בעתיד קבע:

"בנסיבותיו המיוחדות של המקרה, ועל פי ממצאיו של בית המשפט, רשאי היה בית המשפט להגיע למסקנה על פיה לא הוכיח המערער אובדן כושר השתכרות כתוצאה מהתאונה. על פי עובדות המקרה, בית המשפט יכול היה להגיע למסקנה שהסיכון שבגלל התאונה תקטן השתכרותו בעתיד מזו שהיה מגיע אליה ללא התאונה, הינו אפסי, וספקו ולטיבו או היפותטי בלבד, ... ועל כן אין יסוד להתערבותנו".

וכן ע"א 3848/07 אזולאי יניב נ' מגדל בע"מ פסק דינו של בית המשפט מיום 15.7.09. בפסק הדין של ערכאת הערעור נאמר כהאי לישנא:

"...בית המשפט מגיע למסקנה על פיה לא הוכיח המערער אובדן כושר השתכרות כתוצאה מהתאונה על פי עובדות המקרה. בית המשפט יכול להגיע למסקנה שהסיכון שבגלל תאונה תקטן השתכרותו בעתיד מזו שהיה מגיע אליה ללא התאונה, הינו אפסי, ספקולטיבי או היפוטי בלבד. בנסיבות האמורות סבר אפוא בית המשפט כי אין מקום לפסוק למערער פיצוי בגין הפסד כושר השתכרות לעתיד..."

ובהמשך:

"...כאשר המדובר במערער שהמומחה הרפואי קבע לו נכות מזערית, כאשר בית המשפט לא התרשם שהנכות המזערית הזו עלולה לפגוע בכושרו להמשיך לעבוד באותו היקף וכאשר בית המשפט לא היה סבור כי יש סיכוי שכושר השתכרותו יפגע בעתיד, בנסיבות אלו לא היה מקום לקבוע פיצוי בגין עובדן כושר השתכרות לעתיד..."

3.2 עוד מופנה כב' בית המשפט:

ע"א 286/89 מיכאל קז נ' המאגר הישראלי לביטוח רכב (פרסם בנבו), שם קבע בית המשפט העליון כי בנסיבות בהן נקבעה לבחור בן 25 נכות רפואית בשיעור 19% אך לא נגרמה לו מגבלה תפקודית ולא חלה ירידה בשכרו, יש לקבוע פיצוי גלובאלי בשיעור 15,000 ₪ בלבד.

רע"א 7798/18 פלוגית נ' שושנה ואח', שם נקבע ע"י כב' השופט עמית:

"כאשר הנכות הרפואית היא נמוכה ועומדת על 5%, ההנחה היא שמידת ההגבלה וההשפעה על התפקוד היומיומי, אינה בהכרח זהה לנכות הרפואית והפרקטיקה הנוהגת היא לפסוק סכום גלובאלי".

כך ראה ת"א (שלום הרצליה) 686/86 אביגדור אדם נ' "צור" - בו נקבעה לנהג אגד נכות בשיעור 10%, נקבע בפסק הדין: "העובדה שאדם צריך לעשות מאמץ יתר בגלל נכות קלה, אינה גורמת לו לאובדן כושר ההשתכרות, אפילו לא חלקי. אינני רואה מקום לקביעה, שאדם מוגבל בעבודתו רק משום שיותר קשה לו לבצע משימה או שפחות נוח לו לעשות אותה מאשר לאחרים".

עוד ראה פסק דינו המנחה העדכני של ביהמ"ש המחוזי שניתן לאחרונה וראה ע"א (מחוזי ת"א) 7647-03-20 שלמה חברה לביטוח בע"מ נ' שי כהן – בי המשפט הפחית את הפיצוי בגין הפסד השכר לעתיד לכדי הסך של 30% מהחישוב האקטוארי.

וכן ראה: רע"א 3362/21 שירז שריקר נ' מזורה חברה לביטוח בע"מ - בו דחה בית המשפט העליון – כב' השופט עמית על פסק דין מחוזי אשר הפחית פיצוי לתובעת מחושב של 65% אקטוארי ל- 37% כאשר דובר על נכות זהה בשיעור 5%.

3.3 לאור האמור הנתבעת טוענת כי דין דרישת התובעת לפסיקת פיצוי בגין הפסדי שכר לעתיד להידחות.

הפסדי פנסיה-

בהעדר פגיעה בשכר ממילא לא יפגעו זכויות התובעת לפנסיה.

עזרת צד שלישי –

עבר

4. הנתבעת דוחה טענות התובעת בתחשיב הנזק מטעמה. התובעת לא המציאה ולו בדל ראיה לכך כי העסיקה עזרה ו/או מהות העזרה ו/או היקפה. לא ברורה הטענה כאשר התובעת אפילו לא נעדרה מעבודתה.

עזרת בני המשפחה אף אם ניתנה, אינה חורגת מהנהוג והמקובל בין בני משפחה. ביתר שאת בשים לב לכך כי התובע חזר למלוא עיסוקיו תוך זמן קצר.

ר' לעניין זה: בע.א. 103/82 גדיר נ. מדינת ישראל אשר מאוזכר בספרו של המלומד קציר, פיצויים בשל נזקי גוף מהדורה שלישית הוצאת תמר בע"מ 416:

"אמת נכון הוא, שכאשר בן משפחה נקלע למצוקה יש לצפות מבן זוגו ואולי אף מבני משפחה אחרים לעזור, ולסייע לו ככל יכולתם. כאשר עזרה זו אינה חריגה מבחינת היקפה ומהותה מהעזרה המושטת על ידי בן זוג אחד לרעהו או בין בן משפחה אחד למשנהו במהלך חיי היום יום על תהפוכותיהם יתכן שאז אין לתרגם זאת למונחים כספיים".

עתיד -

4.1 הלכה פסוקה היא כי פיצויים בגין עזרה לא יפסקו בכל מקרה של קיום נכות, אלא מקום בו הוכח הצורך של הנפגע הספציפי בראיות ממשיות ורמת וודאות גבוהה.

יפים לענייננו דברי בית המשפט העליון בע.א. 151/84, חורי נ. בית החולים "המשפחה הקדושה", מ"ב (1) 779, באותו ערעור דובר באשה שנחבלה בידה ונקבעה לה נכות בשיעור 20%. בית המשפט קבע:

"אין יסוד להתערבות במסקנות השופט קמא שאין לפסוק למעוררת פיצוי בגין עזרת צד ג'. טענת המערערת שדי בפסיקת 20% נכות כדי לזכות בעזרת צד ג' אינה נכונה. העזרה תלויה ביכולתו התפקודית של הנפגע, והדבר נקבע בכל מקרה לגופו. גם האסמכתאות שהביאה המערערת אינן תומכות בטענת הפסיקה האוטומטית.

ראה עוד לעניין זה:

פסק הדין בע"א 492/81 בן לב בע"מ נ' מגד לח' (4) עמ' 70.

במקרה זה דובר בנפגעת אשר נקבעה לה נכות אורטופדית בשיעור 30% ונכות פסיכיאטרית בשיעור 15%.

אחת הטענות אשר העלתה שם הייתה כי בית המשפט לא פסק עזרה במשק הבית. בית המשפט העליון אישר אי פסיקת הפיצוי בגין עזרה במשק הבית ולא התערב.

כמו כן מופנה כב' בית המשפט לע"א 849/80 בוקרת נ' בוקרת ואח' לו' (3) 747.

במקרה זה נקבעה למערערת נכות פסיכיאטרית ע"י מומחה רפואי מטעם בית המשפט, **בשיעור 40%.**

על אף קביעה זו קבע בית המשפט כי נכותה הפונקציונאלית של המערערת הינה 25%.
בכל הנוגע לפיצוי בגין עזרה במשק הבית קבע בית המשפט: **"לא מצאתי כל יסוד לטענה כאילו תזדקק המערערת לעזרה בעתיד בקשר לביצוע עבודות הבית והערעור בנקודה זו חייב להידחות".**

נכותה המזערית של התובעת, בוודאי שאינה יכולה לשמש בסיס לפסיקת פיצוי בגין עזרת צד ג'.
התובעת לא עומדת ברף ההוכחה הנדרש לקבלת פיצוי בגין עזרת צד ג'.

הוצאות רפואיות לרבות הוצאות נסיעה לטיפולים

לא הוצגה ולו בדל ראיה להוכחת קיומן של הוצאות רפואיות בגין התאונה.
ממילא ובהתאם לחוק ביטוח בריאות ממלכתי זכאי התובע למלוא הטיפולים הרפואיים, להם נזקק מהמוסד הרפואי באמצעותו הינו מבוטח, ואין ולא ייגרמו לו כל הוצאות בגינן.

כאב וסבל

בשלב זה על פי קביעת המומחה וטרם חקירתו, נכות התובעת הינה - $2.5\% = 5,000$.

ניכויים

מכל סכום שיוצע מתבקש כב' בית המשפט להורות על ניכוי כל הטבה בה זכתה התובעת בגין התאונה.

תביעת התובע 2 - מוטב היה אלמלא היו נטענות טענות מרחיקות לכת, אשר מטרותן זכייה בפיצוי על דרך עשיית עושר ולא במשפט.

הנתבעת דוחה על הסף טענות התובע, אשר אין בהן ממש, אינן מגובות בראיות.
התובע 2 כלל אינו מיטיב, וממילא אינו זכאי לפיצוי כלשהו

זחבה פלושניק, עו"ד
ב"כ הנתבעת 2